

Titel: Udrag fra Journalen JJ

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K18", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K18*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-jj-kom-shoot-jj-418.pdf> (tilgået 06. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K18

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Constantin Constantius (...) bekjæmper det Interessante** : Med henvisning til unge pigers forkærlighed for interessante mænd, skriver Constantin Constantius i *Gjentagelsen* (190,26): »Hvis en Mand var løben vild i det Interessante, hvo skulde da frelse ham, uden netop en Pige. Og gjør hun ikke ogsaa Synd derved? Enten er den Vedkommende ikke istand til at præstere det, og da er det udelicat at fordre det; eller han kan det, og saa, thi en ung Pige skulde netop være saa forsigtig aldrig at lokke det Interessante frem; den Pige, der gjør det, hun taber altid, i Ideen seet; thi det Interessante lader sig aldrig gjentage; den, der ikke gjør det, hun seirer altid«, *SKS* 4, 23,36. - **det Interessante**: fra o. 1830 et modeord, overtaget fra ty. idealistisk kunstteori; fællesbetegnelse for de stimulerende kunstneriske virkemidler, der blev betragtet som ikke-skønne, men fascinerende. 'Interessant' kan således være udtryk for spænding, tendens, disharmoni, det individuelt problematiske, det pirrende, det opsigtsvækkende, men tillige den raffinerede el. reflekterede stil og den æggende nyhed i stof og arrangement. I dansk sammenhæng blev 'det Interessante' aktualiseret af J.L. Heiberg, som i sin anmeldelse af Oehlenschlägers skuespil *Dina* i *Intelligensblade* nr. 16-17, den 15. nov. 1842, skrev, at den antikke tragedie ikke kendte »det *Interessante*, som er et modernt Begreb, for hvilket de gamle Sprog ei engang have noget tilsvarende Udtryk. Denne Omstændighed betegner paa eengang det Store, det Colossale ved den antike Tragedie og tillige dens Indskrænkning; thi heraf følger, at saa meget som hiin Digtart fordrer Character-*Skildringer*, saa lidt kan den i Grunden tilstede Character-*Udviklinger*; her er nemlig, saa at sige, Intet at udvikle, lige saa lidt som i en Marmorstatue; Alt er fra Begyndelsen af plastisk bestemt i alle sine Omrids, ja endog forudbestemt«, *Intelligensblade* (193,18) bd. 2, s. 80.

I trykt udgave: Bind 18 side 195 linje 26